

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F. VAN 7 TOT 77 JAAR 33
IN NEDERLAND 60 Cts

Lees in dit nummer twee tekenverhalen :

ALEXANDER DUMAS
door Raymond Reding en

JAAK ZOEKT SLAAP
door Tibet

DE DOOD OP DE WEG
een spannende novelle

ONDER

KUIFJE

IS EEN ECHTE VRIEND VAN AL ZIJN LEZERS

DAT wil vooral zeggen, dat wanneer men iets nodig heeft, een inlichting, een pennevriend, een wenk aangaande de toekomst, of wat dan ook, men zich steeds in vertrouwen tot zijn goede vriend Kuifje mag wenden, en dat deze zijn lezers naar bestvermogen zal helpen met raad en daad.

Wanneer men voor een bepaald probleem geen oplossing weet, wel, aarzel niet, neem je pen en schrijf een briefje naar Kuifje. En indien Kuifje zelf geen antwoord weet op de vraag die hem wordt gesteld, dan kan hij zich steeds wenden tot een van zijn talrijke vrienden die speciale ervaring en bevoegdheid hebben verworven op allerlei gebieden. Er zijn nu reeds duizenden jongens, niet alleen in België en Nederland, maar over heel de wereld, die dank zij Kuifje nieuwe vrienden hebben gevonden in een of ander ver afgelegen land, en dank zij deze vriendschapsbanden leert men ons land beter kennen in de vreemde en verneemt men ook wat meer over het buitenland, dat men meestal alleen kent uit de handboeken van aardrijkskunde en de kranten.

Bestaat er een schoner ideaal, dan de mensen dichter bij elkaar te brengen, elkaar beter te leren begrijpen? Niet alleen Beethoven heeft er hartstochtelijk naar verlangd, dat alle mensen broeders zouden worden. Dat ideaal is meer dan ooit actueel, nu ten gevolge van de enorme ontwikkeling van de techniek de grenzen steeds meer verschrompelen en al de afstanden kleiner en kleiner worden...

We zijn allen dikke vrienden, hoor!

Foto COLUMBIA

ONZE LIEVE VROUW HEMELVAART

MORGEN vieren we het feest van Onze Lieve Vrouw Hemelvaart. Talrijke schilders, en zeker niet de minst bekende, hebben de ten hemelopneming van Onze Lieve Vrouw prachtig uitgebeeld. En ieder jaar viert de Kerk deze gebeurtenissen in het midden van de zomer.

Waar zullen de hemelvaartklokken je wekken?

In België? Aan de kust, in de Kempen, of in de Ardennen?

In Nederland, langs de oevers van de grote rivieren of aan de Noordzee?

Of heb je de Nederlanden verlaten om ergens aan een ver strand of in het hooggebergte van je vacantie te genieten?

Ben je reeds aan de Azuren Kust geweest? Uit alle werelddelen stromen de mensen er 's zomers samen, omdat het daar waarlijk enig mooi is: prachtige blauwe hemelen staan er over een heerlijk landschap gespannen, vol bloemen, schilderachtige hoekjes en levenslustige mensen. En het blauw van de hemel wordt er door de zee schitterend weerspiegeld.

Ben je reeds in Italië geweest? Iedere stad van enige betekenis is er een levend museum en herinnert aan verschillende grote namen uit de kunstgeschiedenis. In Florentië kun je b.v. geen straat ontdekken, waar niet een of andere reus uit de kunstwereld, in een of ander tijdstip heeft gewoond of gewerkt.

Ben je reeds in het lieflijke Oostenrijk geweest, waar de mensen vlijtig en vreedzaam leven? Ze zijn er met minder tevreden dan bij ons, maar ze zijn er zeker niet minder gelukkig om. Ze hebben goede smaak, zin voor muziek, kleuren en beweging, en hun volkskarakter vertoont vele aanknopingspunten met het onze.

En ben je reeds in Spanje geweest? Het land van de fiere hidalgo's, de zigeuners, de hoofse vrouwen, de meeslepende en temperamentsvolle muziek en volksdansen? Alhoewel Spanje een eerder arm land is, vindt men er iets dat in rijkere landen steeds zeldzamer wordt: een uitbundige levensvreugde.

Waar je ook mag vertoeven, overal zullen de klokken er je aan herinneren dat het feest van Maria's hemelvaart een echt hoogfeest is.

Kuifje

ONS...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

DANIEL MOREAU, IJzerenleen, 30, Mechelen, *zou graag willen korresponderen met een jongen van 10 à 12 jaar uit Frankrijk, Nederland of Spanje. Daniel verzamelt prenten, postzegels en houdt veel van sport en muziek.*

DIRK VERBERNE, Castorstraat, 7, Enschede (Nederland) *is vol lof over ons schitterend blad, en zoekt een jongen van ongeveer 15 jaar om een trektocht te ondernemen in de Belgische Ardennen. Dirk is 15 jaar oud en bezit een tent met alle benodigdheden.*

THEO-P. TIJSSEN, Brabantse straat, 57a, Rotterdam-Zuid, Holland, *is vijftien jaar en zou willen korresponderen met een Rooms katholieke jongen van 12 à 15 jaar uit België, Luxemburg Duitsland of Zuid Afrika in de Nederlandse taal. Theo interesseert zich voor muziek, lektuur, hengelen en plantenkunde.*

JAN BROUWERS, Hoogveldweg, 7, Echt (Limburg) Nederland *zou in het Nederlands, Frans, Duits of Engels willen briefwisselen met een Kuifje's lezer van 15 à 16 jaar die postzegels verzamelt, en houdt van sport en lektuur.*

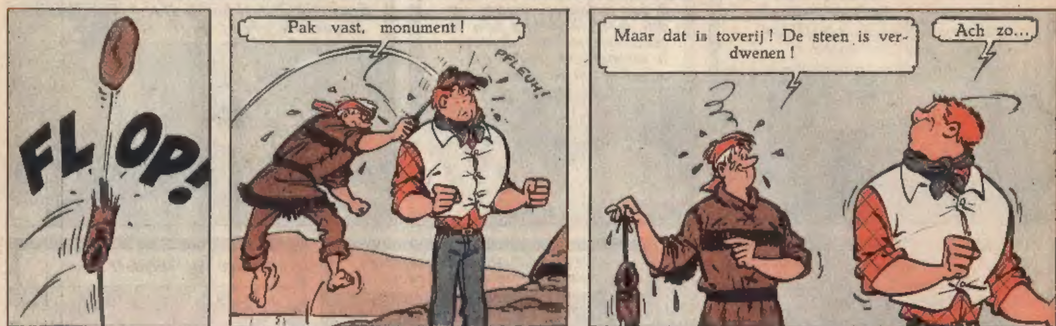
KUIFJE AAN ZEE

« Kuifje » komt naar Den Haan op vrijdag 16 augustus, naar Heist zaterdag 17, De Panne op maandag 19 en dinsdag 20 augustus.

De strandspelen worden georganiseerd met de medewerking van N.S.U.-bromfietsen en HURET-fietsversnellingen.

Onze vrienden worden aangevallen door de twee bandieten en verdedigen zich met hand en tand...

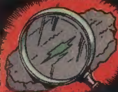

(Wordt voortgezet.)

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik rent op het toestel toe dat ieder ogenblik in de lucht kan vliegen...

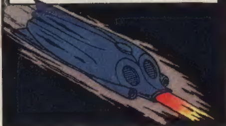

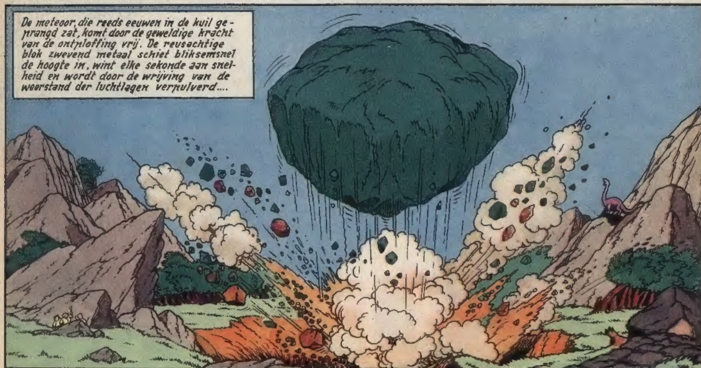

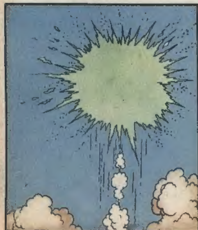

BADEN POWELL

Baden - Powell strijdt tegen de Afghanen. Hij werd tot kapitein bevorderd en naar Afrika gestuurd, waar de Zoeloe's in opstand kwamen. Tijdens een verkenningstocht wordt hij door een vijand verrast...

Tekst van Alan Jason.
Tekeningen van Norman

In het fort hebben de Engelsen gebrek aan munitie...

En een paar dagen later...

(Wordt voortgezet.)

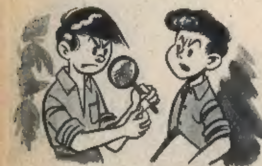
MIJN VRIEND HENK...
EEN POSTZEGEL EN EEN STADHUIS

HOU even je mond, zei Henk op verontwaardigde toon, en zit stil! Je schommelt voortdurend met de tafel.

Ik was het reeds gewoon, mijn vriend Henk op zijn kamer aan te treffen, het gelaat half verborgen achter een vergrootglas en diep gebogen over een album voor postzegels, postzegels waarvoor ik naar zijn mening niet genoeg eerbied heb. Hij heeft wellicht gelijk, want ik noem ze « die kleine vuile stukjes papier »!

Ik stond nu reeds vijf minuten rond te draaien en hij scheen oor noch oog voor mij te hebben. Ik had hem nochtans iets gewichtigs mede te delen.

Eensklaps legde hij zijn vergrootglas op tafel en streek met de hand over het gelaat... Je weet wel, zo 'n gebaar dat de schijn moest wekken alsof

hij diep nadacht over een ernstig probleem...

— Ik weet al wat er nu zal volgen, riep ik. Je gaat me weer een of andere strikvraag stellen in verband met je « kleine vuile stukjes papier »!

— Je hebt het geraden. Bekijk deze postzegel aandachtig.

— Dat is een postzegel van de Tentoonstelling. Het staat er trouwens op. En hier heb je een afbeelding van het atomium. Dat kan dus niet missen!

— Je hebt gelijk. Maar wat zie je rechts op die postzegel?

— Wel, ik zie iets dat enige gelijkenis vertoont met het stadhuis van Brussel. Geef mij je vergrootglas, dan kan ik het beter zien.

— Haha, je ziet iets dat gelijkt op het stadhuis. Wel, dat « iets » is het stadhuis van Brussel.

— Dan heb ik juist geraden!

— Het is het stadhuis, maar een stadhuis dat bijna onkennelijk is.

Henk verborg zijn gelaat opnieuw achter het vergrootglas en bekeek nu eens de postzegel, dan weer een prentkaart van het Brussels stadhuis.

— Kijk, het echte stadhuis heeft elf bogen links en zes rechts. Het stadhuis op de postzegel heeft er zes links en vijf rechts. De verhoudingen werden dus niet geëerbiedigd.

— Holala, dat is erg, gekscheerde ik.

— Neen, voor een filatelist heeft dat geen betekenis, maar het is toch tamelijk gek vind je niet? En dat is nog niet alles! De toren staat in de as van de centrale ingang! Dat is mis.

— Je bent een intelligent jongmens, maar wanneer werd het stadhuis gebouwd?

— Dat weet ik niet.

— In 1445. En hoe hoog is de toren?

— Hum...

— 114 meter! En de architekt die de toren ontwierp?

— Weet ik niet.

— Jan Van Ruysbroek.

— Je verveelt me hartsgrondig! Ik ben noch historicus, noch architekt. Ik ben filatelist!

WAT JE NOG NIET WIST OVER DE RONDE VAN FRANKRIJK

DE ronde van Frankrijk is alweer achter de rug en je weet er alles over. Ja, je weet alles over de renners, de bergen, de tijdritten enz. enz. maar, weet je ook iets over het ETEN? Je lacht maar, de Tour betekent niet alleen rijden, hij betekent ook eten!

In de zware etapperitten wordt van de renners een ongelooflijke energie gevraagd. De verbruikte calorieen dienen door krachtig en toch licht verteerbaar voedsel te worden aangevuld. Hier volgt dan de indrukwekkende hoeveelheid voedsel, die door één renner tijdens de 24 dagen van de Tour (de twee rustdagen inbegrepen) werd naar binnen gespeeld: 6 kippen, 8 kg vlees, 4 kg vis, 660 (ja zeshonderd zestig) klontjes suiker, 44 sandwiches, 110 rijstkoekjes, 60 eieren, 4 kg tomaten, 3 kg bonen, 2 kg erwten, 5 kg aardappelen, 15 kroppen sla, 3 kg kaas, 44 vruchttaartjes, 16 kg perziken, 10 kg peren, 44 bananen, 440 pruimen, 4 kg jam, 4 kg vruchtencompote, 3 kg oranjeappels, 1 kg citroenen, 15 liter wijn, 25 liter mineraalwater, 6 liter bier, 6 liter thee, 10 liter groentesoep, 3 liter koude koffie, 3 liter koffie met melk.

Dit is werkelijk het eten voor één renner met « gewone » eetlust, de grote eters konden er nog altijd wat bijkrijgen. Van deze hoeveelheid zou een gezin van vier personnen drie en een halve week behoorlijk kunnen leven.

Misschien merk je aan dat voedsellijstje dat het « ronderennen » een zware stiel is en denk je er nog eens twee keer over na alvorens je dit beroep kiest!

Geschiedenis zonder woorden. (A.L.I.)

DE KLEINE JUNGLE V

DE WANDLUIS

DE wandluis is zeer plat, 5 mm lang, bruinachtig rood. Ze leeft... van de jacht. Een wandluis steekt haar slachtoffers met een soort spuitje en zuigt hun blood uit. Is de wandluis verzadigd, dan plooit zij haar spuitje weer op en gaat opnieuw op zoek naar andere slachtoffers. De wandluis verspreidt een zeer onaangename reuk; het is met deze reuk dat zij zich tegen haar aanvallers verdedigt.

De wandluis kan lange tijd honger lijden en zij wordt dan doorzichtig als glas.

ALLE MENSEN VAN GOEDE WIL REIKEN ELKAAR DE HAND

WAT doe je, wanneer je een brief krijgt van je oom uit Amerika? Je zingt, je danst misschien van vreugde en je hoopt heimelijk dat hij je inviteert om even over de grote plas te komen.

Heb je je al wel eens afgevraagd hoe de brief uit Amerika tot bij jou is beland?

Wist je dat er talrijke brievenbestellers, zeelui, spoorwegbedienden en piloten werden gemobiliseerd om de brief van je oom ter bestemming te brengen?

Het is de Wereldpostvereniging, die gesticht werd in 1875 en zetelt te Bern die ervoor heeft gezorgd dat de brief uit Amerika je vlug en snel bereikte. Twee en tachtig jaar geleden telde deze organisatie twee en twintig landen. In 1952 waren er tweehonderd landen bij aangesloten. Alle leden van de Unie gaan akkoord over dit essenticel principe :

Voor het ter bestemming brengen en de uitdeling van zijn post in het buitenland, beschikt ieder lid over al de transportmiddelen van al de andere leden, aangesloten bij de Wereldpostvereniging.

Daar het onmogelijk is iedere brief uit het buitenland te noteren, worden de brieven in een zak gestopt. Deze zak wordt gewogen en de cijfers stuurt men naar Bern. Het is hier dat men de comptabiliteit van al de leden van de Unie waarneemt.

Bern zegt aan de leden, hoeveel zij hun buren schuldig zijn en hoeveel juist ze van hun buren moeten ontvangen.

De brief van je oom uit Amerika kwam per schip aan in de haven van Antwerpen of Rotterdam of landde met een vliegtuig van de internationale luchtlijnen te Brussel of Schiphol. Van de haven van Antwerpen of Rotterdam of van de vlieghaven van Melsbroek of Schiphol werd de brief naar het station gebracht en in de postwagon van de trein geborgen.

Van de trein ging het met een camionnette naar een postbureau. Daar werd de brief door een postbode afgehaald.

De reis van de brief was snel en schijnt zo eenvoudig dat we er niet eens aan denken, dat hier een prachtig bewijs van internationale solidariteit werd geleverd. Hier reiken alle mensen van goede wil elkaar de hand.

Dit is de rug van een briefomslag die een vliegtuigramp evoceert die gebeurde in 1932. Het vliegtuig dat van Parijs naar Saigon vloog en die brief aan boord had, stortte in zee. De postzak werd gered. De brief deed er tien dagen over, maar kwam ten slotte terecht. Daar kan je even je hoedje voor afdoen, wat!

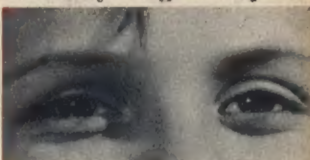
AN HET GROENE DAL

DE KUIFJE'S BON

Trek je ogen open

en kijk rond je : steeds zijn er KUIFJE'S BONS binnen je bereik!

Ze zijn er, omdat je ze vindt op al deze produkten :

VICTORIA - PILSBERG
PALMAFINA - MATERNE
GRIMARD - BORSA - PANA
PROSMANS - HORTON
SKI & FRANCO-SUISSE
JUCY & WHIP - NOSTA
TOSELLI

Deze BONS leren je spelenderwijs een heleboel interessante dingen. De KUIFJE'S BONS bieden je tevens prachtige geschenken :

De Aardrijkskunde van Belgie : 17 reeksen (nr 1 tot 17). Per reeks van 10 chromo's	**50 ptn**
De Aardrijkskunde van Europa : 10 reeksen beschikbaar. Per reeks	**50 ptn**
Afdrukplaatjes Kuifje : 8 verschillende reeksen. Per reeks	**50 ptn**
Briefpapier Kuifje : Per kaft van 10 vellen en 10 omslagen	**100 ptn**
Kuifje's Chromos van de Collectie « Zien en Weten » : Vliegtuigen, Automobiel, Marine, Luchtschepen. Per reeks van 6 prachtige chromo's	**100 ptn**
De Meesterwerken van de Schilderkunst : 12 reeksen beschikbaar. Per omslag van 5 reprodukties van beroemde schilderijen	**200 ptn**
Portefeuille Kuifje in cuiroléine ...	**200 ptn**
Kuifje's Puzzle in karton	**200 ptn**
Kuifje's Puzzle in hout	**500 ptn**

Je kan de chromo's « ZIEN EN WETEN » in deze grote, mooie albums kleven :

1. **VLIEGTUIGEN**
(Oorsprong tot 1914)
50 F. — Luxe : **60 F.**

2. **VLIEGTUIGEN**
(Oorlog 1939-45)
50 F. (geen luxeuitgave)

3. **DE AUTOMOBIEL**
(Oorsprong tot 1900)
50 F. — Luxe : **60 F.**

4. **DE MARINE**
Deel 1 (Oorsprong tot 1700)
40 F. — Luxe : **60 F.**

Bij iedere chromo is er een nauwkeurige uitleg gevoegd, gebaseerd op de meest precieze dokumenten. De albums voorzien van je chromo's « ZIEN en WETEN » verrijken je algemene kennis.

Koop de albums van zodra je met je verzameling begint en kleef er de chromo's onmiddellijk in, zo krijg je een volledige en verzorgde collectie.

Weet je dat er ook albums van « DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST » zijn met mobiele bladzijden en luxueuse omslag? Het eerste album kan de reeksen van 1 tot 6 bevatten en kost 50 F. Het tweede album is in voorbereiding.

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 - BRUSSEL

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

ALEXANDER DUMAS

door Raymond Reding

ALEXANDER DUMAS is niet alleen de meest gelezen Franse schrijver, maar hij is tevens een van de meest begaafde zonen van Frankrijk.

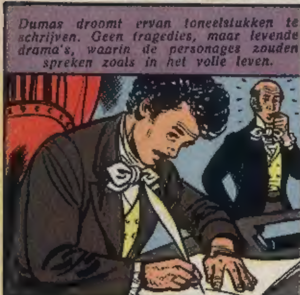

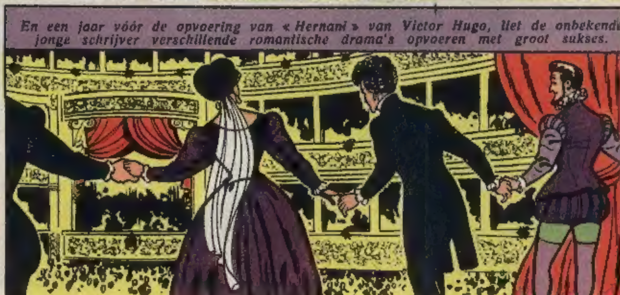

Dit sukses haalde de jonge auteur heel wat jaloersheid op de hals.

Wanneer ik zal versleten zijn, zal ik ook historische drama's schrijven !

Begin dan maar onmiddellijk, mijnheer Balzac !

Dumas is reeds beroemd door zijn toneelstukken en zijn vinnige zetten. Op een dag in het jaar 1844...

Er is daar een zekere professor August Marquet, die gestuurd werd door mijnheer de Nerval...

Ik heb mijn hele leven doorgebracht met het bestuderen van de geschiedenis, en thans schrijf ik voor mijn plezier kleine romans...

Wel, die zal ik met genoegen lezen...

Drie dagen later...

Kan men er iets mee aanvangen ?...

Ongetwijfeld ! Maar er steekt geen leven in... Wilt u dat ik het herschrijf ? We zullen het boek onder mijn naam publiceren, want die is toch reeds beroemd. U krijgt dan de helft van het honorarium ?

En uit deze samenwerking met prof. Macquet, een koud maar geleerd man, en de vinnige en levendige Dumas ontstaan verschillende grote Franse avonturenromans waaronder de wereldberoemde « Drie Musketiers ».

Dumas is een zeer vruchtbaar schrijver. Hij werkt twintig uren per dag, en leeft met zijn helden al de avonturen mee die hijzelf verzint.

Haha, die is waarlijk goed !

Ik zal even wachten tot mijnheer Dumas alleen is...

Mijnheer is alleen ! Hij werkt altijd zó. Hij lacht en spreekt steeds met zichzelf.

Op zekere dag...

Waarom ween je, vader? Wat is er gebeurd?

Ekskuseer, het is waarlijk te dom, maar ik werd verplicht Porthos te laten sterven... en dat is waarlijk jammer.

Het sukses van de feuilletonliteratuur is overweldigend...

Maar u zult nog mijn uitstalraam vernielen ! Ik zweer, dat ik alleen nog mijn eigen exemplaar bezit van « Le Journal des Débats ».

Zelfs de laagste laster kan de jovialiteit van deze reus met de pen niet ondermijnen...

Zo, u gaat dus die roman zèlf schrijven ?...

Het zal wel nodig zijn, want mijn jongste roman werd geschreven door mijn keukenpiet, en die kerel vroeg me er zóveel voor, dat ik hem moest doorzenden.

Dat meent u toch niet, mijnheer Dumas !... Maar alle gekheid op een stokje... Uw grootvader was toch een neger, nietwaar ?...

Neen, mijnheer, een AAP !

!

Dumas is de populairste man van Franrijk geworden. Hij wordt door de regering naar Algerië gestuurd om er een studie te maken over de jonge kolonië...

Zoals u ziet, ontvangt men u hier als een prins !
Ik heb 5.000.000 lezers. Mijn reportage zal misschien aan 50.000 zin geven om koloniaal te worden !...

Een jaar later op de helling van de Monts-Ferrand, nabij Saint-Germain...
Hier wil ik het huis van mijn dromen bouwen...

En enkele maanden later verrijst daar een kasteel in Renaissancestijl, dat door de inwoners van Port-Marly « Monte Christo » wordt gedoopt.

De milde gastheer is zó gastvrij, dat de ontvangsten van de locale spoorweg met 20.000 frank per jaar stijgen !

Maar vader, ziet u dan niet dat die parasieten bezig zijn u te ruïneren ? Waar heeft u toch zó leren leven ?...

Ik heb nooit de tijd gehad te leren leven. Wanneer zou ik dan hebben moeten schrijven ? En het is zo heerlijk de mensen aan zich te verplichten... zelfs de ondankbaren... .

In februari 1847 opent Dumas het « Théâtre Historique » waar zijn toneelstukken opgevoerd worden. Het eerste jaar brengt het teater reeds 700.000 frank op !

Alles wat je onderneemt slaagt !
Ja, maar niet zonder werken ! Ik schreef in twintig jaar tijd vierhonderd romans en vijf en dertig drama's !

In 1843 wordt het koninkrijk afgeschaft, en Dumas stelt zich kandidaat voor het Parlement.

Géén demagogie ! Het volk heeft rechten, maar ook plichten !
Zwijg valse demokraat ! Laat je wit wassen, halfbloed !

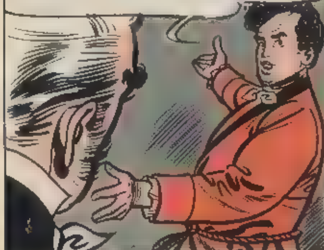

Weg met de aristokraten !
Zijn grootvader was de markies de la Pailleterie...

VOLGENS Victor Hugo was Dumas de populairste Fransman van de XIXe eeuw. Indien de lezers van de « Drie Musketiers » één cent betaalden, zou men Dumas een standbeeld kunnen oprichten IN MASSIEF GOUD !

Volgende week : DE TERUGTOCHT VAN DE 10.000

Einde

DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

Op het vreedzaam eiland Notenschelp werden door Anthraciet twee geduchte rovers aan wal gezet...

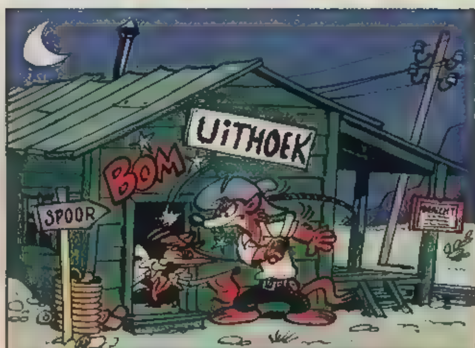

KUIFJE vertelt je ...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

WILLEM DE VEROVERAAR

WIE eigen land wil leren kennen, doet er best aan in de vakantie z'n rugzak aan te gespen en op stap te gaan. Wie eigen volk beter wil leren kennen en waarderen, moet een blik werpen in de geschiedenis van z'n volk. Niet iedereen heeft een knobbel voor geschiedenis, en data van buiten leren is soms vervelend maar toch zijn er enkele feiten die we zouden moeten kennen. De Britten bv. weten allemaal wat er in 1066 gebeurd is...

3. — VLAMINGEN EN NORMANDIERS

WILLEM besloot Engeland te veroveren en trommelde alle krijgers van eigen land en buurstaten, steeds belust op avontuur en rijke buit, op. Talrijke Vlamingen en Normandiers gaven die oproep gehoor. Willem ging te Hastings aan wal. Mathilde borduurde Willem's tocht op een doek dat 70 m lang en 50 cm breed is en dat het « Tapijtwerk van Bayeux » wordt genoemd.

1. — EDUARD DE BELIJDER

HET drama begon in het begin van het jaar 1066, toen Eduard de Belijder, koning van Engeland, de laatste adem uitblies. Hij had de kroon van de Angel-Saksen uit de handen van de Deen, Knoet de Grote, kunnen halen maar stierf zonder kinderen. Hij duidde daarom zijn schoonbroeder Harold als opvolger aan. Maar...

4. — HASTINGS

HAROLD trachtte Willem de weg te versperren, lei zijn troepen in stelling op de heuvel van Senlac en op 27 september 1066 werd er slag geleverd. De Housecarls, dat waren de Angel-Saksische krijgers, waren te voet en streden met een grote Deense krijgsbijl. De sterkte van Willem lag in z'n zware ruiterij. Met een list lokten de Normandiers hun vijanden in de vlakte en maakten er korte metten mee. Willem werd « De Veroveraar ».

2. — DE HERTOG VAN NORMANDIE

WILLEM, hertog van Normandie, was een kozijn van Eduard de Belijder en voelde er wel iets voor koning van Engeland te worden. Willem was sluw, handig, sterk en, naar men zegt, kaalhoofdig. Op een keer had Harold zich in Normandie gewaagd en had Willem hem, onder ede, doen beloven nooit de kroon van Eduard de Belijder te aanvaarden. Zijn eigen kandidatuur werd gesteund door de paus en door zijn schoonvader, Boudewijn V, graaf van Vlaanderen. Zijn echtgenote heette Mathilde en was een artiste met de borduurnaald.

5. — EEN LACHTE GROEN...

DE Veroveraar liet een inventaris opmaken van zijn koninkrijk en dit boek heten de Engelsen « The Domesday-book », Boek van het Laatste Oordeel. Alles staat daarin opgeschreven, zelfs het aantal kippen ! Willem schonk meer dan 60.000 lenen aan zijn getrouwen en hij verdeelde Engeland in graafschappen of « Shires », aan het hoofd van iedere shire plaatste hij een « sheriff ». Zo werd de hertog van Normandie, vasal van de koning van Frankrijk, de machtigste koning van Europa. Er was er één die groen lachte : de koning van Frankrijk !

Wordt voortgezet.

SPEEL MET ONS MEE

DE ZONEN VAN LAMBIK

– Wat ben ik u* schuldig ? vroeg een jongeman, die de raad had ingewonnen van een bekend advokaat.

– Ik heb uw vader goed gekend, ge zijt nog jong ik zal voor u niet te veel rekenen. Geef me drie duizend frank.

– Goed maar, meester, dat u mijn grootvader niet hebt gekend, en dat ik nog geen tien jaar jonger ben !

EEN BEETJE FANTASIE

Dit monsterachtig insekt is gevormd uit verschillende voorwerpen die je goed kent. Bekijk de foto aandachtig en som de voorwerpen op.

DE VINGERS VAN DE LERAAR

Een leraar babbelde op de speelplaats gezellig met een groep van de hoogste klasse en bracht het gesprek op de universiteit.

— Jongens, als jullie aan de universiteit zijn, moeten jullie nooit geen straf meer schrijven. Jullie zijn vrij en kunnen zelfs al eens de les verzuimen zonder dat iemand een aanmerking zal maken.

— Mijnheer, dan hebt u toch wel eens de lessen verzuimt ? waagde een jongen.

— Neen hoor ! De dagen dat ik de kursussen niet gevolgd heb, kan ik op mijn één hand tellen !

— Mijnheer, mogen we die hand even zien ? riep toen een olijkerd.

(Dit mopje werd ingezonden door Willy Pluym, Hoogstraten.)

★

— Hoe oud ben je ? vroeg de meester aan Jantje.

— Zeven jaar, meester, antwoordde Jantje fier.

— En wat zou jij willen worden, Jantje ?

— Acht jaar, meester !

HIJ KON HET ZIEN !

FRANS was met vakantie en kon 's morgens nooit uit z'n bed. Voor elf uur kreeg men hem niet te bespeuren. Op zekere dag dacht z'n moeder hem toch eens vroeg uit de veren te halen en om zes uur 's morgens riep ze aan de trap :

— Frans ! Frans ! Sta op, de hooizolder brandt !

— Doe geen moeite, riep Frans terug, ik kan het van uit mijn bed ook zien !

EEN LEGPUZZLE

NEEM uit een whistkaartspel de vier tweeën en de vier vieren en leg deze acht kaarten op tafel, derwijze dat van de tweeën slechts één der twee tekens van elke kaart zichtbaar blijft en van de vieren enkel drie tekens van iedere kaart.

Goed zoeken vrienden, het is niet zo ingewikkeld als het schijnt. Mocht je de juiste oplossing werkelijk niet vinden, kijk dan naar de « Postiljon ».

DIERENREBUS VAN VORIGE WEEK :

WIE ZIJN HUIS BOUWT OP HET IJS IS GEK OF NIET WEL WIJS !

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE WANTROUWIG ?

WIE steeds geneigd is van anderen kwaad te denken, wie meent dat men hem steeds bedriegt en dat geen mens te betrouwen is, vergalt zijn eigen leven en verliest zelfs zijn trouwste vrienden.

	Ja	Neen
1. — Pluis je steeds de rekeningen uit die je worden voorgelegd ?	....	....
2. — Sla je een woordenboek open om te kijken of de schrijfwijze van een woord, dat je gespeld werd, juist is ?	....	....
3. — Bewaar je een geheim zorgvuldig ? ...	....	....
4. — Doe je je schuiven en kasten op slot ? ...	....	....
5. — Vertrouw je niets aan derden toe, maar doe je je boodschappen zelf ? ...	....	....
6. — Geef je het pakje, dat je een vriend wilt bestellen, eigenhandig af ook al heeft iemand aangeboden het mee te nemen ? ...	....	....
7. — Verdenk je je vrienden van partijdigheid en dit zonder reden ? ...	....	....
8. — Tel je het klein geld, dat winkelier of ober je teruggeeft, drie keren ? ...	....	....
9. — Je vriend citeert een paar verzen of enkele regels uit een bepaald boek. Kijk je na of hij « juist » citeerde ? ...	....	....
10. — Verberg je je eigen werk tijdens een examen steeds zorgvuldig, uit vrees dat je buurman zou spieken ? ...	....	....
Totaal ...	....	....

ZIE ANTWOORDEN OP BLZ. 31

KUIFJE OP REPORTAGE

RIJEN, RIJEN IN EEN WAGENTJE...

NEEN, dit is geen auto-salon in het jaar 1600 ! Voertuig-bergplaats van een koning ? Dat is al warmer geraden. Rarara ? Het is het Museu nacional dos Coches, het nationaal koetsenmuseum van Portugal, ondergebracht in een vleugel van het vroeger koninklijk paleis te Lisboa, thans het verblijf van de president van de Portugese republiek. In dit gebouw werden in de koningentijd de koetsen ondergebracht, riemen, rijtuig, klederen en benodigdheden van de koetsiers. De ruiters oefenden zich hier en ook hadden er de tornooien plaats.

In 1905 maakte koningin Amelia er een museum van. De ontwikkelingsgeschiedenis van Amerika of Frankrijk kunt ge tekenen aan de hand van autovormen. In het Paço

Een blik in het koetsenmuseum.

de Belém vertellen vier en veertig weelderige koetsen u de twee eeuwen Portugese geschiedenis.

Daar is de verguide en kleurig beschilderde koets van Filips II (1619), de met paarlenmoer bezette kroningskoets van João V en Maria-Anna van Oostenrijk : de koets van Maria van Savoie, haar aangeboden door Lodewijk XIV, die van Koningin Charlotte-Joachime, met schilderwerken van de Spanjaard Vincent de Lopez... Sommige koetsen werden voor een bijzondere gelegenheid gemaakt en slechts voor die welbepaalde gelegenheid gebruikt. Zo de koets die Paus Clemens XI in 1716 vervoerde, en daarom rijkelijk versierd werd met houtsnijwerk, allegorisch de zeeroem van Portugal verkondigend. Wandelkoetsen en koetsen voor lange reizen, vrouwen- en mannenkoetsen, voor ambassadeurs, koningen en prinsessen, voor bischoppen en graven. Ook draagstoelen en fluwelen zadels vol goudversierselen, livreien en galakledingen. In verbeelding ziet ge heel die koninklijke optocht onder de zonnige Portugese hemel over de lange gele banen langsheen de groene Oceaan... Trompetten en goudgeflikker ! Veel oude gouden roem in een doodstil museum met weinige bezoekers, schoner en rijker dan vele soortgelijke verzamelingen.

Een mooi exemplaar uit de collectie.

WETENSCHAP EN AVONTUUR

ZWART GOUD

Een huismiddeltje

AARDOLIE of petroleum is een dunne tot stroopachtige, glasheldere tot geelgroene of bruinzwarte brandbare vloeistof die wel eens « zwart goud » wordt genoemd. De aardolie is ontstaan in lang vervlogen tijdperken uit dierlijke en plantaardige stoffen. De vorming geschiedde door de toeneming van druk en temperatuur van de aardlagen, waarin deze stoffen op- en afgesloten werden. Waar steenkool en zout gevonden worden, is er ook meestal petroleum. Over het algemeen zit de aardolie onder een laag gas. Bij de boring doet de drukking van het gas de petroleum opspuiten. Het aanboren van een petroleumbron, die op grote diepte ligt, vergt kostbaar materiaal en veel geld. Ieder jaar worden er nieuwe petroleumbronnen ontdekt en aangeboord.

ER waren reeds petroleumbronnen in de Oudheid. Volgens Herodotes waren er bronnen nabij Babylon en te Zante, een van de eilanden van de Ionische Zee. Deze laatsten bestaan nog. In de oudste Chinese en Japanse annalen is er sprake over aardolie en Marco Polo, de beroemde ontdekkingsreiziger uit de XIIIe eeuw, spreekt over de aardolie van Bakoe. In de tempels van Zoroaster (of Zarathustra), stichter van de oude godsdienst van de Perzen, brandde het eeuwig vuur dat niets anders was dan brandende petroleum. Je weet dat er in Iran (vroeger Perzie) ook thans nog veel petroleum gewonnen wordt; daar is trouwens genoeg herrie over geweest!

De blanke kolonisten die in Amerika petroleum ontdekten, vonden eigenlijk niets nieuws! De Indianen wreven er, lang voor een Blanke hun grond had beroerd, de huid mee in omdat ze de aardolie versterkende eigenschappen toeschreven.

De eerste petroleumwinning was primitief. Daar waar de vloeistof uit de grond opborrelde, lei men dekens. Zodra die doordrenkt waren met aardolie wrong men ze uit. De aldus gewonnen petroleum werd tegen een flinke prijs verkocht onder de naam Indiaanse olie en werd gedronken door de Blanken om er een zieke, gal of rumatisme mee te genezen!

De eerste petroleumput te Titusville.

IN 1806 groeven enkele kolonisten zoutwaterputten nabij Titusville (in Pennsylvania) en ontdekten dat het water petroleum bevatte. Ze waren daarover niet tevreden en de putten werden verlaten. Een halve eeuw later zou hier nochtans de grote petroleumnijverheid ontstaan.

De petroleum kreeg pas zijn grote waarde en macht — petroleum is een macht die de moderne wereld beheerst — op het einde van de XIXe eeuw.

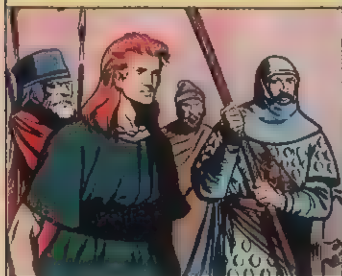

(Wordt voortgezet.)

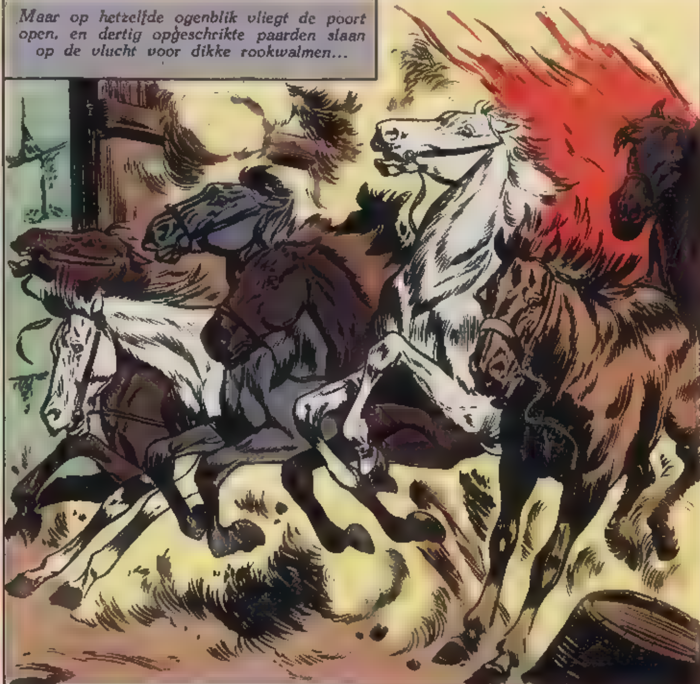
De erfenis

Ogir en zijn handlanger slaagden er in te ontsnappen. Ogir vindt

Harald en enkele heren voegen zich bij de soldaten voor de stallen.

De kudde werpt alles omver, en rent als een wervelwind over de binnenkoer.

Razend stormen de beesten naar buiten.

De soldaten slagen er in de vuurhaard te overmeesteren.

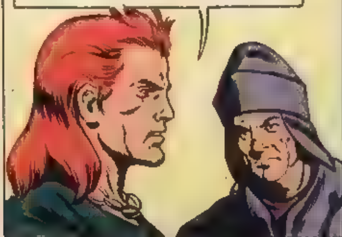

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

het verkieslijk zijn handlanger uit de weg te ruimen...

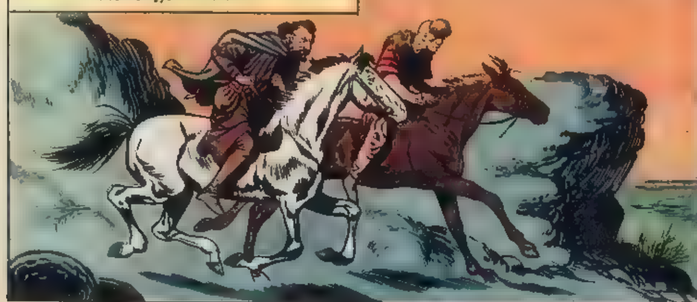

(Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

Een roman van MICHEL PHILIPPE — Geïllustreerd door REF

Een kleine karavaan geleid door Jim Lewis, zoekt in het hartje van Afrika naar de sporen van Jacques Duval, verdwenen in deze streek, en naar het monster dat door de inboorlingen lau wordt geheten. Jim heeft een Wambuti gevangen genomen...

BIJ DE PYGMEEEN

WEES niet bang! fluisterde Jim.

Hij glimlachte, maar zijn gevangene bekeek hem vol angst. De jager trachtte de Wambuti aan het verstand te brengen dat hij geen vijandige bedoelingen had. Na veel vruchteloze pogingen las hij verrassing in de kleine, gele ogen van de Pygmee. Hij begreep. Jim toonde de dwergneger dat hij heel alleen en ongewapend was en bood hem geschenken aan. De Wambuti bleef echter gehurkt tegen de wand van de hut zitten, boog het hoofd en vermeed het de jager in de ogen te zien. Aan sommige, bijna onmerkbare tekens begreep Jim echter dat hij niet onverschillig bleef. Hij verdubbelde dus zijn pogingen en trachtte het interesse van de dwergneger op te wekken.

Het was reeds lang nacht. Jim luisterde gespannen naar de geluiden die van buiten in de hut doordrongen. Hij was bang eensklaps de andere Wambutis te zien opduiken, want hij was er heilig van overtuigd dat die kleine bosmensen hun stamgenoot niet in zijn handen zouden laten. Zij wisten thans dat hun makker verdwenen was en zij zouden beslist naar het dorp terugkomen om te zien wat er van hem geworden was. Hij moest de vriendschap van zijn gevangene zo spoedig mogelijk verwerven, zo niet...

De hitte was ondraaglijk en het feit alleen in die donkere, vochtige hut tegenover die kleine, zwijgende Wambuti te zitten had iets hallucinerends. Jim was de uitputting nabij. Tien keren kwam hij in de verleiding te vluchten om zijn leven te redden.

De Pygmee scheen enigszins gerustgesteld. Hij antwoordde nu met gebaren en hese geluiden. Lange tijd weigerde hij een geschenk aan te nemen, maar toen Jim hem ten slotte zijn eigen zonnebril aanbood, aanvaardde hij die. Dit prachtig geschenk brak de laatste weerstand van de Wambuti. Hij stak gretig de hand uit, greep de bril en zette hem onmiddellijk op zijn platte neus. Een brede, triomfantelijke glimlach verscheen op zijn dikke lippen. Met hoge, ruwe stem begon hij dan eindelijk een eindeloos palaber met Jim.

— Indien de Blanke man werkelijk vriendelijke bedoelingen heeft, zo besloot N'gudu — want hij had ondertussen ook zijn naam gezegd — zou hij mij laten gaan.

Jim aarzelde een ogenblik. Indien hij weigerde verwoestte hij al datgene wat hij met zoveel geduld in het hoofd van de Wambuti had geprent. Al zijn diplomatie werd dan totaal nutteloos. Indien hij echter aanvaardde, verloor hij misschien zijn laatste kans om met de Pygmeeën in kontakt te komen en vriendschappelijk om te gaan. Indien de dwergneger loog, indien het hem er slechts om te doen was te vluchten en zich te wreken, dan betekende dit voor Jim het einde. Hij durfde er niet verder meer op ingaan, trad een stap achteruit en wees met de vinger naar de ingang van de hut.

— Ga, je bent vrij! zei hij.

De Wambuti keek verrast op. Hij had zich aan een weigering verwacht. Ongelovig ging hij langzaam en voorzichtig naar de uitgang toe. Jim Lewis bewoog niet. Op de drempel keerde de Wambuti zich om en staarde de Blanke aan. Hij trachtte te begrijpen. Plotseling uitte hij een jubelkreet en sprong naar buiten. Jim liep eveneens naar de opening om te zien in welke richting de Wambuti liep. Deze laatste was echter reeds in de nacht verdwenen.

Jim zette zich neer op de grond, stopte metodisch zijn pijp en ontstak ze. Leeg en monotoon kropen de uren voorbij. Scherp luisterend naar de geluiden van de jungle, volgde de jager de maan, die langzaam aan de met goud doorspekte hemel gleed. Al naar gelang de tijd verliep werd Jim onrustiger, banger. Ver konden de Wambutis niet zijn en het was nu reeds lang geleden dat N'gudu weggelopen was om zijn makkers terug te vinden. Waarom vertoonden zij zich niet? Waarop wachtten ze nog? Zouden ze weigeren met de Blanke te onderhandelen? Had N'gudu slechts vertrouwen geveinsd om de Blanke beter te kunnen verraden? In dit geval...

Jim knikkebolde. Hij was doodmoe en zijn zenuwen lieten hem in de steek. Ondanks het feit dat hij bang was en zich ieder ogenblik aan een onverhoedse aanval van de Pygmeeën verwachtte, sloot hij de ogen. Hij kon niet langer tegen de vermoeidheid vechten. Zijn hoofd viel op zijn borst en alles werd vaag en onwaarschijnlijk... Jim Lewis sliep.

Toen hij wakker schrok, kittelde een zonnestraal hem in de neus. Verblind knipperde hij met de ogen en trachtte dan iets van zijn omgeving te onderscheiden. Hij rilde... Met opgeheven wapens stonden de Wambutis in een cirkel rond hem en bekeken hem zwijgend...

★

ZE verbergen ons iets! Iets dat hen terroriseert en hen spraakloos maakt!

Peinzend gooide Jim Lewis hout in het vuur. De vonken spatten als een geizer op. Sedert drie dagen kampeerde de safari in de nabijheid van het dorp, dat weer opnieuw door de Wambutis bewoond was. Zoals afgesproken waren Howard en Claire, de kapita en de dragers tot aan de grens van het Dialomoeras gegaan. Daar hadden zij rechtsomkeer gemaakt en waren in vlugge dagmarsjen teruggekomen. Dat alles was niet glad verlopen. De dragers hadden geweigerd hen te volgen. Ze wilden niet terug naar de valstrik, waar zij zo pas heelhuids uitgekomen waren. Claire en Howard hadden op het laatste nippertje een drama kunnen vermijden. Ze waren er van overtuigd dat zij Jim nooit levend zouden teruggzien. Zij hadden zich reeds het vreselijk schouwspel voorgesteld dat hen in het Wambutidorp wachtte en toen ontdekten zij Jim, die rustig te midden van de Wambutis zat. Voor Claire, Howard en de dragers was dit een waar mirakel.

Het was echter niet zonder moeite dat Jim dit resultaat had bereikt. Hij had al z'n schatten van diplomatie moeten te voorschijn toveren om de kleine mensen van het woud gerust te stellen. Toen hij wakker

werd en gezien had dat ze gewapend rond hem stonden, had de paniek hem een ogenblik de keel toegesnoerd. Toen hij N'gudu merkte, die parlementeerde met een uitgemergelde, baardige grijsaard die een tiara uit apenhuid op het hoofd droeg, had hij zijn kalmte herwonnen. Ondanks de dreigende houding van de Wambutis was hij niet verloren, vermits ze hem niet op staande voet gedood hadden. Jim was langzaam opgestaan. Hij vermeed zorgvuldig ieder bruusk gebaar en liep stap voor stap in de richting van de grijsaard, die de chef van de stam was. Hij had dan gezegd dat hij met vriendschappelijke bedoelingen naar het dorp van de Wambutis was gekomen. N'gudu had zijn rol goed gespeeld. Hij drong er op aan dat ze kontakt zouden nemen met de Blanke, die hem zulk een koninklijk geschenk had gegeven. De chef van de Wambutis bleef echter wantrouwig. Twee uren lang moest Jim met hem onderhandelen, en hem telkens opnieuw plechtig beloven geen enkele vijandige daad te stellen. Toen had Jim hem zijn briquet aangeboden en op slag was de vijandelijke houding van de oude veranderd. De kleine vlam die opsloeg uit dat minuscuul doosje, wanneer men er met de vinger op drukte, verbaasde de Pygmeeën. Het stamhoofd was werkelijk in zijn nopjes met dit eerste geschenk, maar hij loerde nog steeds naar de veldkijker van Jim. Toen hij ook dit geheimzinnig instrument kreeg, waren alle moeilijkheden als bij toverslag verdwenen. De buis, die al naar gelang men er langs het ene of langs het andere uiteinde door keek, de dingen dikker of dunner maakte, veroverde het hart van de oude Wambuti die zijn eerbied en zijn dankbaarheid betuigde voor de Blanke, die zulke magische geschenken uitdeelde.

De jager bereikte nu zonder moeilijkheden zijn doel. Het stamhoofd was er mee akkoord dat de safari terugkeerde en zijn kamp opsloeg vlak bij het Pygmeeëndorp. De Wambutis zouden de vreemdelingen ook helpen indien het noodzakelijk was.

De dwergnegers waren inderdaad zeer vriendelijk, maar als Jim vroeg of ze de man van Claire Duval niet hadden gezien, zwegen zij. De gezichten verstarden, het was duidelijk dat zij de Blanke hierover niets wensten mee te delen. Jim Lewis drong niet verder aan uit vrees de goede verstandhouding in gevaar te brengen.

De karavaan had zich dus bij het dorp geïnstalleerd en de Blanken deden alles wat in hun macht lag om het vertrouwen van de Wambutis te winnen. Met geschenken en veel geduld waren zij daarin ook gedeeltelijk geslaagd. Iedere allusie op Jacques Duval stootte echter op een vijandelijk zwijgen en iedere vraag omtrent de lau viel hetzelfde onthaal te beurt. En nochtans wisten de Pygmeeën méér over dit dubbel geheim, daarvan was Jim overtuigd. Waarom zwegen zij? Wat hadden zij te verbergen? Misschien zwegen zij over de lau, die op hun grondgebied liep, omdat zij er zo bang voor waren, misschien ook omdat de lau, nog onbekend door de zoölogen, voor hen een heilig dier was. Maar waarom zwegen zij ook over Jacques Duval? Welk geheim verborgen zij zo angstvallig?...

Volgende week :

DE GEHEIMZINNIGE VALLEI

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

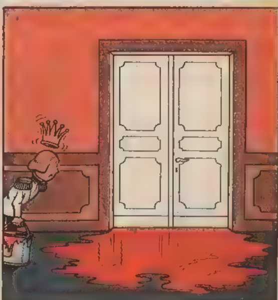

Jaap zoekt slaap

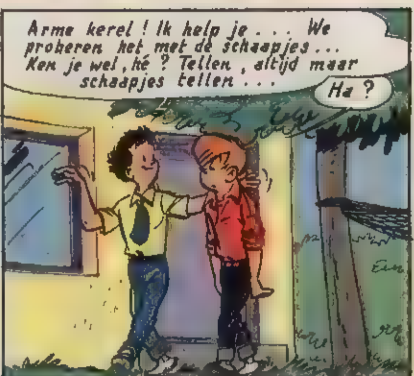
door TIBET

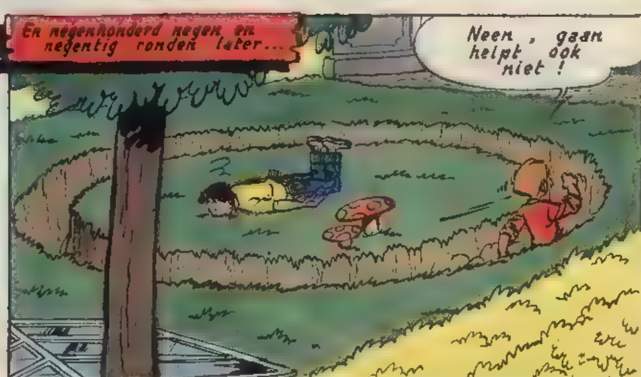

Iets anders geprobeerd ! Even kijken wat ze hier zoal over slapen vertellen ?
YOGA boek voor iedereen

Ik ontspan m'n spieren ...

Er hapert iets aan dit systeem Ik kan m'n ogen zo niet dicht doen ... En hoe kan een mens slapen met z'n ogen wijd open ?

PIEP PIEP PIEP

Piep Piep Piep
Langer kan ik niet blijven staan ... nu is het genoeg !

Zelfs Yoga is machteloos...
Nooit wanhopen ! Er zijn nog andere middeltjes !

'n IDEE ! Kom mee ! Ik ken een psychiater-hypnotiseur die je in drie tellen doet slapen...

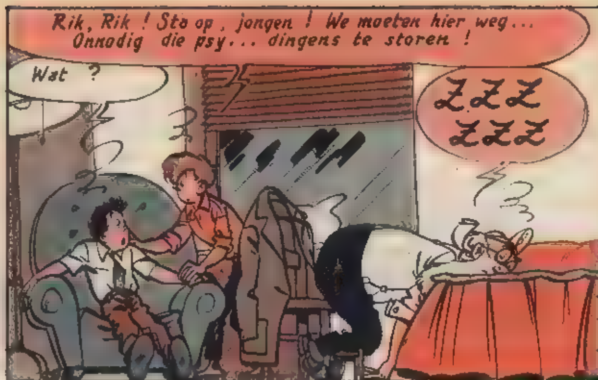

Is mijnheer de psychiater thuis ?
Ja, de psy... psy... is thuis. Derde verdieping, links ...
CONCIERGE

Sipatchre ... Psicaper... Schitsakker ... Holala, mensenlief, wat 'n naam !

Je doen slapen ? Dat is kinderspel ! Ga zitten, vriend.

Vijf minuten later ...
SLAAP, ZEG IK JE !
Ik zal m'n best doen !

Help een beetje ... Tel de schaapjes ...
NOG EENS ?

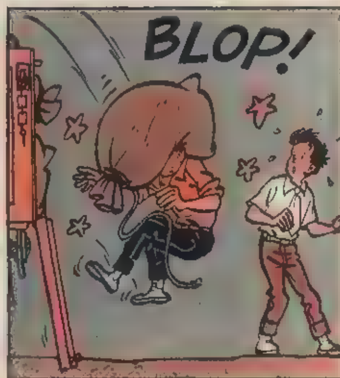

Slaap!
Slaap!
SLAAP!
SLAAP!
SLAAP!

Rik, Rik! Sta op, jongen! We moeten hier weg... Onnodig die psy... dingens te storen!
Wat?
ZZZ
ZZZ

Ik slaap terwijl ik loop... Ik ga naar huis...
Te laat! Er rijden geen bussen meer!

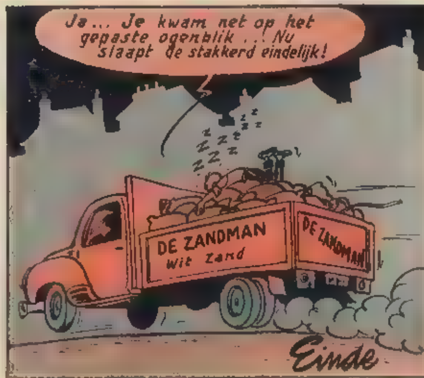
Ik doe geen stap meer. Je slapeloosheid heeft me volkomen uitgeput!
Heb je nou ooit!

Vermits wandelen toch niet helpt, probeer ik het met een liftje...

Akkoord! Kruip op de zakken!
Dank je, mijnheer!

Kom op, Rik!

BLOP!

Arme jongen. Haal ergens koud water, vlug!
Neen! Neen!

Help me even, we leggen hem boven op de zakken. De rest verklaar ik je zo dadelijk...

Ja... Je kwam net op het gepaste ogenblik... Nu slaapt de stakkerd eindelijk!
DE ZANDMAN
Wit Zand
DE ZANDMAN
Einde

WALTER GEEFT ZIJN OORDEEL OVER :

DE NIEUWE BORGWARD

BORGWARD bracht een nieuwe wagen op de markt. Alvorens er een proefrit mee te maken heb ik om enkele technische en mechanische inlichtingen gevraagd, want ik weet dat mijn jonge vriend Walter de gewoonte heeft mij steeds met een heleboel vragen omtrent een nieuwe wagen te bestormen. Hij durft me ook wel 'n strikvraag stellen, in de hoop me te vangen !

Ik steek dus maar dadelijk van wal en geef hier de inlichtingen die ik kreeg :

De motor van deze nieuwe Borgward is dezelfde als die van de Borgward TS met een cylinderinhoud van 1500 en een reëel vermogen van 75 PK. op de remmen.

De carrosserie is gloednieuw. Ze werd speciaal gebouwd en wordt slechts in kleine reeksen afgeleverd. Het algemeen uitzicht van deze Borgward is fijner en eleganter. De auto ligt lager op de weg en heeft een Italiaans allure.

— Schiet een beetje op ! Ik kom mee omdat ik je dat plezier wil doen, maar mijn ouders wachten op me om naar zee te rijden !

Aldus begroette Walter me bij zijn aankomst.

We namen de autosnelweg Brussel-Namen en hielden er een goed vaartje in.

— Kan je niet sneller ?

Ik gehoorzaamde en de snelheidswijzer gleed vlug van 130 naar 150 tot 160.

— Sneller kan je niet meer ?

— Toch wel, ik kan nog sneller.

Walter floot van pure bewondering door de tanden.

— 'n Fijne wagen, zeg ! Je hoort de motor helemaal niet. En hoe zit dat met de stuurinrichting ?

— Precies en veilig ! Het besturen van deze wagen vermoeit helemaal niet.

— En hoeveel verbruikt dat karretje ?

— Van tien tot elf liter.

Walter nestelde zich komfortabel in zijn zetel en plotseling ontdekte hij iets.

— He, dat is de zetel van een vliegtuig !

— Ja, inderdaad. Druk op het hefboompje rechts van je en de rugleuning schuift achterwaarts.

Walter deed wat ik hem zei en hij lag nu zo gerust en zo veilig, dat hij er niet aan dacht zijn positie te veranderen.

Heel de verdere duur van de rit bleef hij zo liggen en knikte slechts af en toe met het hoofd, om mij aan het verstand te brengen dat de suspensie prachtig was.

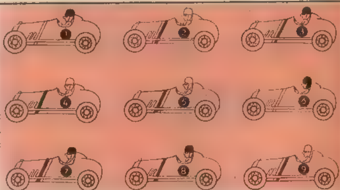
Toen ik hem vóór zijn woning weer afzette, drentelde hij langzaam rond de nieuwe Borgward.

— Mooi, hoor ! Maar achteraan is er niet zoveel plaats en ik heb de indruk dat het enige moeite kost aan je reservewiel te komen. Maar dat is slechts een detail. Het geheel vind ik mooi afgewerkt.

Hij drukte me hartelijk de hand en verdween als een pijl uit een boog.

WIE VINDT DE TWEELINGBROERS !

Hier zie je negen renwagens. Twee van de negen zijn absoluut dezelfde. Met een beetje geduld vind je die tweelingbroertjes wel.

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

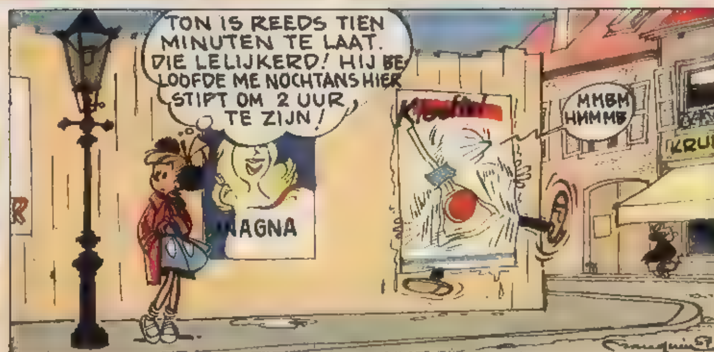

DE DOOD OP DE WEG

Verhaal door SOUVELIER
Geïllustreerd door J. GRATON

DE ingenieurs van de Texan Petroleum Company keken bezorgd, want ondanks al de inspanningen van de pompiers bleef de petroleum branden als een reusachtige fakkel. De witte, gloeiende paddestoel steeg op naar de nachtelijke sterrenhemel als een reusachtige vuurfontein, gekroond met zwart schuim.

— We have got to stop it! (We moeten het stoppen!) zei de hoofdingenieur somber. De put doen springen met nitroglycerine is onze laatste kans. Stuur onmiddellijk een telegram naar de fabriek. Ze moet ons nitroglycerine bezorgen voor morgenmiddag, zo niet gaan wij een vreselijke ramp tegemoet!

★

Johnnie Harper verlangde er hard naar thuis te komen in Oaktown, maar toch reed hij slechts matig snel over de federale weg nr. 23. Hij was twee weken van huis weg geweest en wenste nu op de thuisrit geen ongeluk te hebben. Tijdens die twee weken had hij hard gewerkt en hij was tevreden. Zijn klanten hadden gekocht en hij keerde met een net sommetje naar huis terug. Johnnie Harper dreef handel in allerlei keukengerief, hij had geen winkel, maar verkocht van huis tot huis en moest soms vele dagen rijden alvorens hij zijn waar aan de man kon brengen. Misschien kon hij nu eindelijk een wagen kopen die minder oud en minder moe was dan deze waarmee hij nu sedert jaren van stad tot stad reed?... Johnnie Harper knipoogde eens naar de bomen die de weg omzoomden en door zijn koplampen verlicht werden. Hij was zes en twintig jaar, zijn portefeuille was goed gevuld en hij reed naar huis. Het leven was mooi!...

Hij kon het reusachtig rode licht, dat de horizon achter hem als het ware met bloed kleurde, niet zien. Hij zag naar het oosten, waar de morgen reeds gloorde. Ja, het leven was mooi!

★

— Something for you, Bunny! (Iets voor u, Benny!) riep een stem in de duisternis.

Een hand klopte zacht op de schouder van een man, die gekleed op een veldbed te slapen lag. De man sprong overeind, wreef de ogen uit en ontstak de lamp, die de grote zaal waar de chauffeurs van dienst sliepen, verlichtte. Bunny was een grote, krachtige neger, gekleed met een groene overall. Hij stak de hand uit en las het telegram dat hem toegestopt werd:

« PUT NUMMER ZES TEXAN PETROLEUM COMPANY BRANDT — STOP — STUUR NITRO — STOP — ZEER DRINGEND. »

Bunny stopte het telegram in zijn zak. Hij wist nu het essentiele en zijn gevaarlijk beroep had hem geleerd geen ogenblik te aarzelen. Hij vond het echter jammer dat hij deze nacht deze gevaarlijke en dringende opdracht had gekregen, want hij had koorts. Hij liep naar het binnenplein van de Nitro-American Limited, waar een helrode vrachtwagen geladen werd. Heel het binnenplein was zo goed verlicht dat het er klare dag scheen. De kannen met nitroglycerine werden voorzichtig op de camion vastgesnoerd en de beste voorzorgsmaatregelen werden getroffen om een ramp te vermijden. Een schok kon inderdaad een vreselijke ontploffing veroorzaken. Bunny wist het, hij was reeds lang met het gevaar vertrouwd. Hij bestudeerde even een kaart en toen klopte iemand hem op de schouder.

— O.K. Bunny! Good luck!

Bunny klom in de stuurzetel van zijn rode vrachtwagen, reed langzaam de grote fabriekspoort uit en verdween in de nacht. Zijn leven hing nog slechts aan een zijden draadje. Er kon een band springen, er kon een kuil zijn in de weg die hij niet had opgemerkt, een botsing was steeds mogelijk, en dan vloog de camion met zijn vreselijke lading en ook met zijn chauffeur de lucht in.

Bunny wist dat hij zeer voorzichtig moest zijn en dat er van de veilige aankomst van de nitroglycerine veel mensenlevens afhingen. Hij drukte een kleine hefboom op het dashboard neer. De sirene trad in werking en de grote, rode koplamp knipperde. Op alle zijden van de wagen kon men van heel ver de enorme fluorescente woorden lezen : EXPLOSIVES! DANGER!

★

Kom mee naar bl.

DE DOOD OP DE WEG

VERVOLG VAN BLZ. 25.

De regionale radio zond met korte tussenpozen volgend bericht uit : « Opgelet ! Opgelet ! Doodsgevaar op de federale weg nr. 23. Vrachtwagen met nitroglycerine rijdt naar de Texan Petroleum putten. Wij herhalen... »

Johnnie Harper had geen radio in zijn krakende Ford. Hij reed met gematigde vaart oplettend en zelfzeker.

★

Bunny reed voorzichtig, tamelijk snel. De dag hing in de lucht en de koorts droogde zijn keel en mond uit. Hij had een vreselijke dorst Een bron in het bos, vlakbij de weg, wekte zijn aandacht. Hij remde zeer zacht, voorzichtig sprong hij op de grond en liep het struikgewas in...

★

Toen Johnnie de grote helrode vrachtwagen op de kant van de weg zag staan, zwenkte hij naar rechts en wou zijn vaart versnellen om zo vlug mogelijk uit de buurt van die gevaarlijke lading te zijn. Toen hij voorbij de vrachtwagen reed en zag dat de stuurkajuit leeg was, remde hij echter. Hij vroeg zich bezorgd af wat dat betekende. Hij zette zijn wagen aan de kant van de weg en maakte een kleine inspektietocht rond de verlaten camion. Toen hoorde hij uit het struikgewas een kreet opstijgen. Hij liep er naar toe, alhoewel hij er zich van bewust was dat hij een dwaasheid beging door zijn neus in een zaak te steken die hem beslist niks aanging. In de struiken vond hij de grote negerchauffeur. Hij lag uitgestrekt op de grond, zijn enkel geklemd in een wolvenval. Hij kreunde van pijn en koorts. Harper trachtte de voet vrij te maken, maar dat lukte niet. Toen gaf Bunny hem het telegram van de Texan Petroleum Company en Johnnie las... Van de tekst van het telegram keek hij naar de val, van de val naar het gelaat van de chauffeur en van de chauffeur naar de gevaarlijke camion die alleen op de weg stond. Neen, waarachtig ! Hij zou die avond zijn familie te Oaktown niet terugzien. Misschien was het reeds te laat om nog iets te redden, maar hij zou het in ieder geval proberen. Hij klopte de gewonde chauffeur bemoedigend op de schouder, liep naar de rode vrachtwagen en klom in de stuurzetel. Hij schakelde het kontakt in, de sirene loeide en de grote rode koplamp knipperde. Langzaam en terwijl een vage angst hem de keel dichtkneep startte Harper...

★

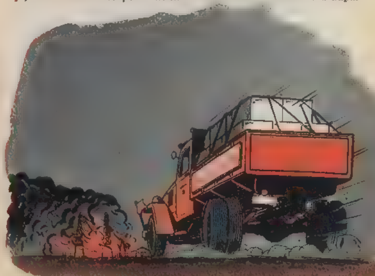
— Niks anders dan ontspanning, rust en een paar versterkende middelen helpen hem weer op de been ! dat zei de dokter die over de bewusteloze Johnnie Harper gebogen stond.

Toen deze laatste in het ziekenhuis van de Texan Petroleum bij kennis kwam, ontdekte hij dat Bunny in het bed naast hem lag. Bunny glimlachte, alhoewel zijn been dat nu in de plaaster stak nog pijn deed.

— Is het gelukt ? vroeg Johnnie.

— Ja, vriend, het is gelukt ! antwoordde Bunny. Je bent hier even na elf uur toegekomen op het ogenblik dat zij alle hoop verloren hadden. Je had nog net de tijd te zeggen waar ik lag en toen ben je in zwijm gevallen... Ik dank je !

Bunny en Johnnie drukten elkaar hartelijk de hand, dan vielen ze beiden in slaap...

Het Spoor van de PRAIRIE

De pseudo-Grote Sachem werd ontmaskerd. Hij waagt een laatste poging om te ontsnappen...

De Wanhoopsdaad

TREK het je niet aan, Bill, zei Cody. Hij bluft! Hij heeft het over zijn vriendelijke adjunkt en weet niet eens dat we die reeds lang netjes gekneveld hebben. » Dat zat, want Adams verbleekte en z'n ogen fonkelden van haat en machteloze woede. « Indien we onze interessante conversatie eens even voortzetten, sheriff? De werkjes die je zelf niet kon opknappen, vertrouwde je toe aan je adjunkt en aan die twee ongure Mexicanen, nietwaar? » — « Inderdaad je bent goed op de haogte! » — « En wat is er van Gonzalez geworden? »

DIE wist te veel. Hij hinderde ons. De dag toen ik hem heb laten ontvoeren, had hij toch een afspraak met je gemaakt, nietwaar? Wel, hij wou je toen vertellen wie Guillatzim was. Ik vraag me nog steeds af hoe hij achter dat geheim kwam... Maar, hij is niet dood! » — « En de boodschapper die je, op mijn aandringen, naar Fort Bernardino hebt gezonden om de hulp van kommandant Walter in te roepen? » — « Ja, die is naar ik vrees niet toegekomen. Hij kreeg een ongeluk...

CODY werd bleek. « Ellendeling! schreeuwde hij. Ik zou je eigenlijk aan de wraakzucht van de inwoners van Animas moeten uitleveren. Dat zou je verdiende loon wezen. Je bent er, naar ik meen, van overtuigd dat ze je niet zacht zouden behandelen?... » Adams kreeg schrik, dat kon men hem duidelijk aanzien. Buffalo Bill walgde er van en haalde de schouders op. « Ik eerbiedig de wetten en zal je in handen van het gerecht uitleveren, Adams. Je hebt geluk. » De sheriff glimlachte ironisch en antwoordde: « Om me uit te leveren, moet je eerst en vooral uit deze grot geraken. » — « O wij zijn helemaal niet haastig! We wachten tot je vrienden, de Apachen, de buurt hebben verlaten. Je zal het wel niet wagen om hulp te roepen, Adams! Wat zou er met je gebeuren indien de Indianen ontdekten « wie » Guillatzim eigenlijk is? Wat zouden ze met je doen indien ze de waarheid voor ogen zagen en die opgehoopte schatten in de grot vonden?

ADAMS scheen ten einde raad en boog het hoofd, alsof hij onder de mokerslagen van Buffalo Bill ineenzakte. Cody en Hickok lieten zich hieraan vangen, tot hun schade en schande... Enkele ogenblikken later profiteerde Adams van een moment onoplettendheid, sprong van zijn stoel en stormde met gebogen hoofd in de richting van Hickok...

DEZE laatste was totaal verrast, kreeg de stoot in de buik en viel kreunend achterover. Tot overmaat van de ramp sleurde hij Buffalo Bill in zijn val mee. Adams rende naar de gang en alvorens Buffalo Bill met getrokken revolver de achtervolging kon inzetten, was hij al verdwenen... « Halt! Vlucht niet! Je zit in de val! » riep Buffalo Bill.

15
33

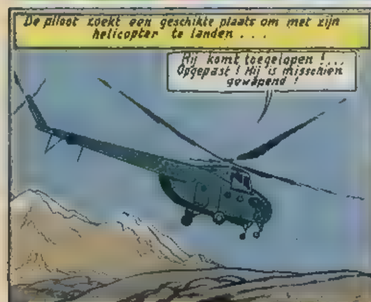
ADAMS, die nu in een zijgang uitkwam, antwoordde niet. Cody loste een waarschuwingssalvo maar dit had als enig resultaat dat Adams nog vlugger liep. De sheriff stormde blindelings vooruit. Zag hij dan de afgrond niet die aan zijn voeten gaapte? « Sheriff! Sheriff, blijf staan! » riep Buffalo Bill die het gevaar voorvoelde en de afgrond kende vermits hij er even voordien met zijn vriend langs was gelopen. Plotseling weerklonk er een gil die door merg en been drong...

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

DE STILTE

Dan Cooper werd opgemerkt door een Chinese patrouille en meent dat hij gered is...

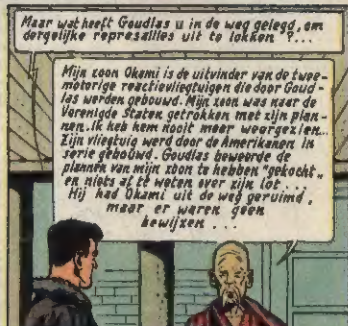

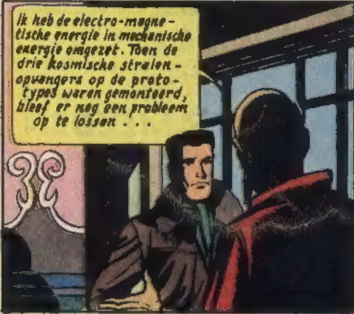

Luc Varenne

ADIEU WIELERSPORT WELKOM KONING VOETBAL !

HET seizoen van de wielersport loopt ten einde. Er zijn nog wel hier en daar een paar klassieke wedstrijden, maar veel ophef zullen die niet meer maken. Koning voetbal komt weer in het land en eist al de belangstelling voor zich op. Even willen wij nog een blik werpen op het afgelopen wielerseizoen en meer in het bijzonder op de Ronde van Frankrijk. Wij vernemen inderdaad dat de organisators reeds nu de Tour 1958 instuderen. Zij smeden het ijzer terwijl het heet is. Het is trouwens best er nu dadelijk aan te beginnen, vermits al de dingen die minder goed waren aan de Ronde nog vers in het geheugen zitten. Profiterend van de lessen van het verleden, bereiden de organisators de toekomst voor.

De heren die de Belgische renners voor de Ronde selektioneren moesten dit voorbeeld vol-

gen. De selektie voor de Ronde wordt over het algemeen zeer slecht gedaan. Denk even aan Schoubben, Kerkhove en Alex Close die reeds de eerste drie dagen de pijp aan Maarten gaven. De eerste twee hadden absoluut geen kans een rit te winnen of zich in deze Ronde op een of andere wijze te onderscheiden. Waarom men ze dan meestuurde ? Heel eenvoudig, omdat ze in de maanden maart en april goede resultaten hadden geboekt !

Waarom men niet de renners kiest die in de maand juni bewijzen dat ze fit, sterk en gezond zijn, begrijp ik hoegenaamd niet.

Een woordje nog in verband met de technische leiding van onze ploeg. Sylveer Maes kan de renners niet zelf kiezen. Hij heeft bij de selektie niets in de pap te brokken. Het tegenovergestelde zou nochtans logisch en normaal zijn. Iedere provincie moet een of meer renners leveren en ook dat is absoluut onbegrijpelijk. Indien Sylveer Maes dezelfde rechten zou hebben als zijn kollega Marcel Bidot, dan zou zijn taak veel makkelijker zijn. Nu moet hij de gebroken potten betalen in de plaats van de illustere onbekenden, die ergens te Brussel zetelen...

★

En nu de voetbal ! De kampioenschappen beginnen binnen enkele dagen en alle ploegen scherpen hun wapens. Sommige klubs hebben puike voetbalspelers aangekocht. Ik zeg wel aangekocht, want voetballers koopt men tegenwoordig. Dat is heel jammer, maar het is de waarheid. De voetballers zelf hebben daarover misschien geen klagen, want over het algemeen verdienen zij ruim hun brood.

Vorig jaar hebben wij de « troepen » van de eerste divisie geschouwd, d.w.z. de élite van de Belgische voetbal. Wij waren toen van mening dat de klub, die Sporting Anderlecht kon overwinnen, kampioen van België zou worden. Wij hebben de bal toen niet zo ver naast het doel geschopt...

Antwerpen werd kampioen, dan kwam Anderlecht. Antwerpen was met La Gantoise en Standard best uitgerust om aan de zegereeks van Anderlecht een einde te maken. Standard stelde ons teleur. Natuurlijk is er een verzachtende omstandigheid : de beste spelers van de klub werden tijdens het seizoen gewond en daardoor uitgeschakeld.

Ik denk dat Standard dit jaar zijn beste beentje zal voorzetten. Het klassement zou er, naar mijn mening, ongeveer als volgt uitzien : eerst Antwerpen, kampioen van België, dan Anderlecht, dan Standard. Een outsider : La Gantoise.

DE POST

MENSEN EN DIEREN

WIST je dat Herman Geiger, de gekende Zwitserse piloot, niet alleen het leven redt van mensen die in de bergen verdwaalden of door een lawine verrast werden, maar ook dat van dieren ? In de winter gooit hij bussels hooi op de rotsen om te verhinderen dat de gemzen van honger zouden omkomen.

DE T.V. KONTROLEERT

DE straalvliegtuigen stijgen langzaam hoger, de Amerikaanse Bell X-2 kan 38.405 meter bereiken. Om de weerstand van de verschillende onderdelen van het vliegtuig, die zoals je begrijpt aan een fantastische drukking moeten weerstaan, te kontroleren hebben Amerikaanse ingenieurs kleine televisiecamera's gebouwd. Deze camera's zijn slechts 30 cm lang en wegen 700 gram. Zij laten toe na te gaan hoe de elementen aan de buitenkant van het apparaat zich tijdens de vlucht gedragen. Zet men zo'n camera bij het landingsgestel, dan zendt zij naar het 86 cm brede scherm, opgesteld binnen in het vliegtuig e[...] ononderbroken reeks beelden, a[...] de hand waarvan de ingenieurs de reakties van het landingsgestel kunnen bestuderen.

OP VOORHAND TE MELDEN !

RADIO HAMBURG vertelde zijn luisteraars dezer dagen het volgende : In een officieel gebouw van Dortmund heeft men volgende order aan het personeel verstrekt : « Dodelijke ongevallen, massa ongevallen, of ernstige verwondingen moet men op voorhand melden. » De man die dat heeft opgesteld moet wel een tikje verstrooid geweest zijn, hé ?

JE GAAT MET VAKANTIE

...Maar toch wil je « Kuifje » iedere week lezen.

OM JE LIJFBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, LEES JE DIT :

a) Ben je geabonneerd, stuur ons dan je naam, je adres en je abonnementsnummer, evenals je VAKANTIEADRES en datum van het begin en het einde van je vakantie.

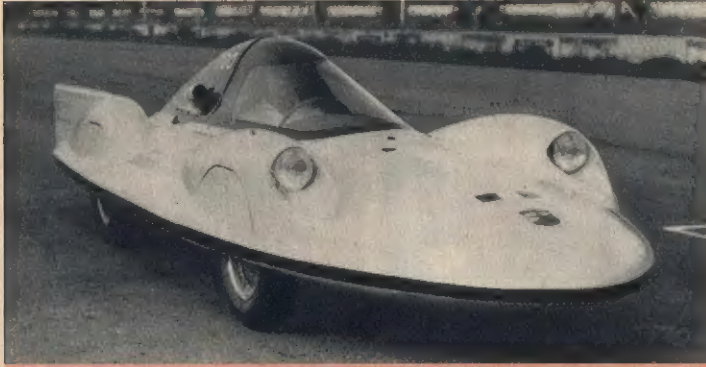
b) Ben je niet geabonneerd, dan geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt ook nog 8 F. in postzegels toe voor IEDER GEWENST NUMMER. 10 F. voor het buitenland.

Tilion

HET RECHT LAWAAI TE MAKEN

EEN inwoner van Tel Aviv (Israel) moest voor de rechtbank verschijnen onder beschuldiging een hels lawaai te maken wanneer hij 's avonds met zijn vrienden op zijn balkon kaart speelde. Hij werd vrijgesproken gezien « er geen wet bestaat om het lawaai te beperken dat men op z'n eigen balkon mag maken. »

STEEDS NIEUWE REKORDS !

DE « Abarth », een Italiaanse koerswagen met een motor die een cylinderinhoud van 1.100 cm3 heeft en tentoongesteld werd in het autosalon van Genève, brak enkele wereldrekords in de kategorie 1.100 cm3 : de 500 km, de 4 uren, de 500 mijlen, de 1.000 km en de 6 uren. Dit betekent dat de « Abarth » over deze afstanden en deze bepaalde tijd vlugger rijdt dan enig andere wagen met dezelfde cylinderinhoud. De « Abarth » werd bestuurd door onze landgenoot Paul Frère en door Thiele. De motor van deze koerswagen is een Alfa Romeo « Giulietta Sprint Veloce ». De motor ontwikkelt 70 PK. met 6.300 omwindingen per minuut. Deze wagen kan een ronde van de renbaan van Monza afleggen met een gemiddelde snelheid van 314 km per uur. Moole prestatie voor een wagen met deze cylinderinhoud.

GEEN WATER MEER ?

IN de Verenigde Staten vreest men een ernstig watertekort. De geweldige uitbreiding van de nijverheid zou er de oorzaak van zijn. In de Verenigde Staten wordt er thans inderdaad acht keren meer water verbruikt dan in 1900. Om een liter melk op de markt te brengen, zijn er vijf liter water nodig. Om een liter benzine te produceren heeft men tien liter water nodig. 2.500 liter zijn nodig om een kilo syntetisch rubber te vervaardigen en 270.000 liter voor één ton staal !

HUN HAREN REZEN TE BERGE

ENKELE inwoners van een kleine Deense haven beleefden, een paar weken geleden, hachelijke ogenblikken. Ze stonden gezellig te praten als... hun haren eensklaps te berge rezen. Ze bekeken elkaar een beetje wantrouwig en meenden eerst, dat ze met een grappenmaker te doen hadden. Dit bleek echter niet het geval. Toen ze van hun verrassing bekomen waren, zochten ze en vonden ze ook de oorzaak van dat fenomeen een laaghangende wolk geladen met positieve electriciteit had hun haar, geladen met negatieve electriciteit, aangetrokken.

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE WANTROUWIG !

10 JA : Dat je tegenover vreemden op je hoede bent is aan te nemen, dat je ook de mensen uit je onmiddellijke omgeving niet vertrouwt, gaat te ver.

7 TOT 9 JA : Verdenk nooit iemand te vlug want dat leidt tot allerlei onaangenaamheden. Vergeet ook niet, dat het niet prettig is ten onrechte verdacht te worden. Niet met wantrouwen, maar met vertrouwen kan men soms heel wat dingen goed maken.

4 TOT 6 JA : Ook jij schijnt niet te veel vertrouwen te hebben in je medemensen.

1 TOT 3 JA : Te veel wantrouwen schaadt. Heb meer vertrouwen in de mensen en je zult zelf gelukkiger zijn.

NUL : Je bent oprecht en vriendelijk in de omgang. Je hebt steeds vertrouwen en wij hopen dat dit vertrouwen nooit zal beschaamd worden.

ARME STAKKER !

COLIN DEMPSEY voer als verstekeling in het ruim van een Britse cargo mee en voedde zich gedurende drie volle weken met hetgeen hij kon scheppen uit een enorme zak, die ook in het ruim geborgen was. Toen Colin Dempsey in de haven in de armen van de politie viel, was hij zo mager als een geraamte... Na onderzoek bleek, dat de arme stakker drie weken lang van meststoffen had geleefd !

HET KAARTSPEL

DANKBAAR

— M'n beste Cormic, jij bent werkelijk een knappe, vlijtige boekhouder, zei de Schotse chef van een Schotse firma tot zijn landgenoot, en daarom schenk ik je deze check van 10 pond.

— Dank u, antwoordde Cormic verrast over die ongewone vrijgevigheid.

— En, m'n beste Cormic, zo voegde de chef er aan toe, als je nu nog drie jaar lang trouw en vlijtig voor me werkt en onze zaken zich verder uitbreiden, dan zal ik die check, uit pure dankbaarheid, ook nog ondertekenen.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

DEVEN

Publiciteit : PUBLI-Art

15-8-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Onze vrienden bevinden zich aan boord van de « Ramona » en zijn meteen in handen van de sombere Allan...

